

ПАСТИРСЬКИЙ ЛИСТ

**Преосвященішого Владики Кир Андрія,
Апостольського Візитатора
Українців в Аргентині.**

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Дорогі у Христі Браття і Сестри!

Празник Народження Божого Сина, нашого Спасителя, є для мене щасливою нагодою звернутись до Вас з якнайкращими побажаннями Веселих Свят, Щасливого Нового Року, і рівночасно з'ясувати Вам у цьому Ювілейному Році Віри завдання, перед якими стоїть наша українська Спільнота в Аргентині у загальному відновленні Христової Церкви, започаткованого II Ватиканським Собором.

З народженням як людини Божого Сина, наявний Божий план покликати людей до вічного співжиття з Ним у Божому Царстві. Єдинородний Син і Слово Боже стає людиною; своєю Кров'ю спасає усіх людей від гріхів; а хрещенням злучає кожную людину до свого Божественного Тіла. Як живі члени Таїнственного Тіла Христа кожний з нас став учасником Божого життя уже тут на землі, щоб жити його у повноті по смерті. Хто не має цього глибокого переконня у своє вічне божественне призначення, цей не має віри; а його християнство обмежується до зверхних формальностей, або вповні занедбує свої відносини з Богом, мимо того, що на душі витиснений хрещенням незатертий знак християнина, який буде причиною вічного засудження.

Небо з землею — як висловлюється наша колядка — злучив Божий Син своїм народженням у Вифлеємі і започаткував серед людей Божественне Царство щастя і любови. Тому то народження Ісуса Христа, Богочоловіка, наповнило людство великою радістю. А наш український народ висловлює свої глибокі почуття радості у прекрасних колядках, з яких вириває глибока й жива християнська віра нашого народу. Вони кожного року з нагоди Різдва оживляють віру усього нашого народу

diasporiana.org.ua

у його вічне щасливе призначення у Божому Царстві і дають йому силу нести хрест слідом за Спасителем.

Одже, Дорогі у Христі Браття і Сестри, ми призначені до щастя, і то вічного. А ця Особа, яка просвічує й ущасливорює кожну людину — це Христос, Богочоловік. Без нього життя людини не має змісту, і людство губиться та тоне у бурхливому морі історії. Без віри у Христа нема спасіння, і якщо людина, пізнавши свого Спасителя, поставилась обоятно до Нього, вона буде виключена з Божого Царства, і засуджена на вічну кару. Бо своєю обоятністю спротивилась Божій волі, яка кличе усіх людей до Христового Царства.

Подібно буває, Дорогі у Христі, і з цілими народами. У божих планах спасіння усього людства через вочлененого Божого Сина, кожний народ, просвічений світлом Євангелії, покликаний до Божого Царства, в якому має своє особливе місце уже тут на землі у Христовій Церкві, має свої особливі завдання. Від сповнення цих завдань залежить доля народів. Народи ростуть і процвітають в міру того як користають з діла Відкуплення людського роду, і як вони співдіють зо спасаючою Божою волею. В історії народів сповняються наявно Христові слова: "Шукайте найперше Божого Царства і його справедливості, і все проче дасться вам" (Мт. 6, 33). Часто народи малі числом населення відиграють велику роль в історії людства своїм вкладом християнської духовості у закріпленні міру і справедливості серед народів, як також своїми подвигами у закріпленні й поширенні Божого Царства на землі. Натомість переходять і падають стрімголов великі земські потуги, якщо вони спротивились Божим планам спасіння людства через Христову Церкву, яка є початком Божого Царства на землі.

Також український народ має своє особливе покликання і призначення у спасаючих Божих планах. І від сповнення цих завдань, наложених на нього Божим Провидінням, залежатиме сама доля і будучність українського народу.

На українській Спільноті в Аргентині, як складній частині українського народу й української Церкви, тяжить без сумніву частина завдань у закріпленні і поширенні Божого Царства на землі. Вірним сповненням цих завдань вона заслужить собі на особливі Божі благословення, і запевнить собі світлу будучність на землі Сан Мартіна. Натомість чим більше ослаблюється серед наших вірних на еміграції жива віра в Ісуса Христа, Богочоловіка; і чим більше члени нашої Спільноти віддаляються від Божого життя, яке процвітає у Христовій Церкві, тим дальше відбігаємо від нашого покликання, і від нашого призначення. І таким чином поволи пропадаємо без сліду.

Наш рятунок, наша сила, наша будучність при колиці Христа, нашого Спасителя, при його Хресті, при гробі Його славного Воскресіння — у Його Церкві. Бо там перебуває Христос, і у Ньому та через Нього сповняємо діло нашого спасіння, нашого вічного призначення у Божій Родині, у Божому Царстві.

Українська Спільнота в Аргентині мимо довгих років поселення у цій гостинній Країні щойно на початках своєї церковної організації. Десятки тисяч наших Братів ще без духовної обслуги. Через брак навчання релігії у прилюдних школах, що їх учащає загал нашої молоді, вона без знання основних правд Християнської віри. Перед нами, Дорогі у Христі Браття і Сестри, великі завдання, щоб українська Спільнота в Аргентині увійшла у контакт з Христом у Його Церкві, де Він постійно перебуває, і освячує кожну людину. До цього нам треба своїх храмів, своїх священників, своїх шкіл, де б наша молодь вивчала правди християнської віри.

Велику акцію релігійного відродження нашої української Спільноти в Аргентині розвиваємо в особливий спосіб у цьому році віри закінченням будови Катебри у Буенос Айресі, будівництвом церков і каплиць по усіх українських осередках, заснуванням парафіяльних шкіл з навчанням релігії для загалу нашої молоді, організуванням семінарії для священничих покликань, поширенням апостольської діяльності наших монаших Чинів і Згромаджень.

Любов до українського народу, до української Католицької Церкви, переслідуваної на Рідних Землях; прив'язання до віри батьків, дбайливість про будучність нових поколінь будуть тою великою силою, що нам допоможе у сповненні цих наших великих завдань. Однак рівнобіжно з акцією матеріального розбудування української Церкви в Аргентині має йти поглиблення знання християнських правд віри, оживлення християнського життя учацанням недільних Богослужень, Святими Тайнами, катехизаціями, читанням Святого Письма, релігійною культурою. Бог у своїх незбагнених плаанах допустив велику пробу для усього українського народу, але рівночасно дає йому, як під час потопу, корабель рятунку, яким є Христова Церква.

Мило мені повідомити Вас, Дорогі у Христі Браття і Сестри, що будова Катедрального Храму Святої Покрови щасливо добігає до кінця, і що з нагоди Міжнародного Євхаристійного Конгресу, який відбудеться у місяці серпні 1968 року у Колюмбії, плануємо її торжественне посвячення. Маємо надію, що Святителем нашої Катебри буде сам Верховний Архієпископ Української Церкви, Блаженніший Кардинал Йосиф Слі-

пий. Тому скріпим і посилім наші зусилля, щоб гідно приготувитись до цієї історичної хвили, що буде кульмінаційною точкою і завершенням святкувань 70-ліття українського поселення в Аргентині, і початком нової ери в історії української Спільноти у цій Країні. Усі ці наші плани й почини віддаємо під Покров Пресвятої Богородиці, Якій ми посвятили нашу Єпископську службу, наш Катедральний Храм і цілу нашу Спільноту, і навколишках благаємо Її помочі й заступництва.

Нехай Дитятко Ісус обдарує Вас, Дорогі у Христі Браття і Сестри, своїми небесними дарами, а я зі щирого серця благословлю Вас моїм Архієрейським Благословенням.

Христос Народився!

† АНДРІЙ, Єпископ.

Буенос Айрес, Різдво 1967 року.

ПОРЯДОК НЕДІЛЬНИХ БОГОСЛУЖЕНЬ У БУЕНОС АЙРЕС І ОКОЛИЦІ:

КАТЕДРА: Ramón Falcón 3690, CAPITAL — Т. Е. 67-4192 —
о год. 10 і 12.

ОО. Василияни: Curapaligüe 769, CAPITAL — о год. 9.30 і 11.

Саранді: Supisiche 1244 — о год. 9.

Бересатері: у третю неділю місяця — о год. 16.

Віжа Аделіна: Ucrania — о год. 10 і 12.

Віжа Караса: Yermal 3570 — о год. 8.30.

Ляважоль: Colegio Euscal-echea — о год. 11.30.

Гаедо: Avenida Rosales 2312 — о год. 9.30.

CARTA PASTORAL DE SU EXCELENCIA MONS. ANDRES SAPELAK, VISITADOR APOSTOLICO DE LOS UCRANIOS EN LA ARGENTINA, EN OCASION DE LAS FIESTAS NAVIDEÑAS.

¡AMADOS HERMANOS Y HERMANAS EN CRISTO!

La Festividad del Nacimiento del Hijo de Dios, Nuestro Salvador, me proporciona la feliz ocasión de presentaros mis cordiales felicitaciones de "Feliz Fiesta y Año Nuevo", y al mismo tiempo de explicaros con breves reflexiones en este Año Jubilar de la Fe la tarea, que incumbe a la Colectividad Ucraina en la Argentina en la realización de la renovación de la Iglesia de Cristo iniciada por el Concilio Vaticano II.

Con el nacimiento del Hijo de Dios según la naturaleza humana, Dios revela su eterno designio de llamar a la humanidad a participar de su misma vida divina en su Reino.

El Hijo Unigénito de Dios, el Verbo Divino, se hace hombre y con su sangre redime a la humanidad del pecado. Mediante el Santo Bautismo, cada hombre, que lo recibe, queda vitalmente unido al Divino Cuerpo Místico de Cristo.

Como miembros vivos del Cuerpo Místico de Cristo, cada uno de nosotros participa de la vida divina ya en esta tierra, para llegar a vivirla con plenitud en la eternidad.

Quien no tuviere esta profunda persuasión sobre sus eternos destinos, ese tal no tendría la verdadera fe cristiana, su cristianismo quedaría limitado a los formalismos exteriores, y en la mayoría de los casos una tal persona descuida por completo sus graves obligaciones para con Dios, no obstante que en su alma lleve imborrable sello del carácter cristiano, recibido en su bautismo, lo que será la causa de su eterna sanción.

Como canta nuestra "Koliadka": el Hijo de Dios con su nacimiento ha unido el cielo con la tierra, e inició en medio de los hombres su Reino Divino, Reino de amor, de paz, y de felicidad. Y es por eso que el nacimiento de Jesucristo, Hijo de Dios, llenó a los hombres de una gran alegría.

Nuestro Pueblo Ucraino expresa esos profundos sentimientos de alegría con las hermosas "Koliadky", a través de las cuales se manifiesta su profunda y viva fe. Son esas "Koliadky", que año tras año con la ocasión de la Navidad avivan la fe de nuestro Pueblo Ucraino en sus eternos destinos en el Reino de Dios y le dan el vigor necesario para llevar su Cruz en pos del Salvador.

Pues, Queridos Hermanos y Hermanas en Cristo, nuestro destino no es una felicidad cualquiera, sino la eterna. Ahora la Perso-

na, que ilumina y da esta felicidad a cada hombre, es Jesucristo, Hombre-Dios.

Sin El la vida humana carece de verdadero contenido, y la humanidad se pierde y ahoga en el borrascoso mar de la historia. Sin la fe en Cristo no hay salvación. Y un hombre, que después de haber conocido a Cristo, como a su Salvador, tomare una actitud de indiferencia hacia El, quedaría excluido del Reino de Dios y se haría merecedor de la eterna sanción, por causa de aquella indiferencia y hostilidad a la divina voluntad, que llama a todos los hombres al Reino de Dios.

Igualmente, Queridos Hermanos en Cristo, sucede con los pueblos enteros. En los divinos designios salvíficos de toda la humanidad por medio de Cristo, cada pueblo, iluminado por la luz del Evangelio, y llamado al Reino Divino, en el cual ya aquí en la tierra, en la Iglesia de Cristo, tiene asignado por la Divina Providencia un determinado lugar, debe desempeñar una tarea específica. Del fiel desempeño de esta tarea depende el destino de los pueblos.

Los pueblos progresan y florecen según como saben aprovechar la obra de la Redención y según su efectiva colaboración con la voluntad salvífica de Dios. La historia del desarrollo de los pueblos comprueba con evidencia las palabras de Cristo: "Buscad primero el Reino de Dios y su justicia, y las demás cosas se os darán por añadidura" (Mt. 6, 33).

Con frecuencia pueblos, exiguos por el número de sus habitantes, desempeñan un papel de importancia en la historia de la humanidad. Ellos contribuyen con su espiritualidad de carácter marcadamente cristiano a conservar y robustecer la paz y la justicia en medio de los pueblos, como también con sus esfuerzos y victoriosas luchas se empeñan en la conquista y difusión del Reino de Dios en la tierra.

Mientras que pasan y desaparecen desastrosamente aquellas grandes potencias, que hostilizaban y luchaban contra los planos divinos de la salvación de la humanidad por medio de la Iglesia, que es el Reino de Dios en la tierra.

También el Pueblo Ucranio tiene su específica vocación y una tarea en la realización de los planos salvíficos de Dios, y del fiel desempeño de esta tarea, que la Divina Providencia le encomendara, dependerá su destino y su porvenir.

Sobre la Colectividad Ucrania en la Argentina, como parte integrante del gran Pueblo Ucranio y de la Iglesia Ucraina, también, sin duda alguna, pesa una porción de tareas necesarias para fortalecer y difundir el Reino de Dios en la tierra.

Con un constante y fiel desempeño de estas tareas, la Colectividad Ucrania en la Argentina se hará acreedora a las especiales bendiciones divinas y se asegurará un porvenir luminoso en la Tierra de San Martín.

Al contrario, cuanto más se debilite en medio de los fieles inmigrantes la fe viva en Cristo, Hombre-Dios, y cuanto más los miembros de nuestra Colectividad se alejen de la vida divina, que florece en la Iglesia de Cristo, tanto más nos alejaremos de nuestra vocación y de nuestro destino, y de esta manera correremos el peligro de desaparecer poco a poco.

Nuestra salvación, nuestra fuerza y nuestro porvenir lo encontraremos junto a la Cuna de Cristo, nuestro Salvador, bajo la Cruz de Cristo, y al lado del glorioso Sepulcro de Cristo resucitado y en su Iglesia. Porque solamente allí se encuentra Cristo, y en El y por El alcanzaremos nuestra salvación, nuestro eterno destino en el seno de la Divina Familia en el Reino de Dios.

La Colectividad Ucrania en la Argentina, aunque cuente ya largos años de vida en este hospitalario País, se encuentra sin embargo apenas en los inicios de la organización de su vida eclesial y religiosa.

Docenas de miles de nuestros hermanos todavía quedan sin servicios ni asistencia religiosa. La gran mayoría de nuestra juventud, que frecuenta las escuelas públicas, por no impartirse en ellas la enseñanza religiosa, queda sin conocimientos de las fundamentales verdades de la fe cristiana.

Amados Hermanos y Hermanas, nos incumbe a todos una gran responsabilidad y difíciles tareas en procurar que la Colectividad Ucrania en la Argentina tome concientemente contactos con Cristo y su Iglesia, en la que Cristo está continuamente presente para santificar a cada hombre.

Para ello necesitamos iglesias propias, sacerdotes propios y escuelas propias, en las que nuestra juventud pueda aprender las verdades de la fe cristiana.

Una señal de renacimiento religioso de nuestra Colectividad Ucrania en la Argentina en este Año Jubilar de la Fe es el común esfuerzo para terminar la construcción del Templo Catedralicio Ucraino en Buenos Aires, para edificar iglesias y capillas en lugares de mayor aglomeración de los inmigrantes ucranios, para abrir escuelas parroquiales con la enseñanza de la religión para toda nuestra juventud sin excepción alguna, para organizar el seminario para las vocaciones sacerdotales, en fin para extender el radio de acción apostólica de nuestras Instituciones de Religiosos y Religiosas.

El amor al Pueblo Ucraino, a la Iglesia Ucraina, perseguida en la Madre Patria, la fidelidad a la fe de nuestros padres, la preocupación para el porvenir luminoso de nuestras nuevas generaciones, serán para nosotros aquel estímulo poderoso que nos ayudará a dar cumplimiento a nuestras arduas tareas.

Paralelamente a la actividad, empeñada en la construcción material de las iglesias ucranias en la Argentina, debemos desarrollar aquella otra actividad de mayor importancia, que nos empuje a

todos en adquirir y profundizar siempre más los conocimientos de las verdades cristianas, en vigorizar siempre más nuestra vitalidad cristiana con la frecuencia de los Sacramentos y Servicios Religiosos, con la catequización, lectura de la Sagrada Biblia, y adquisición de una cultura religiosa más adecuada a los tiempos actuales.

Dios en sus inescrutables designios permitió una gran prueba para todo el Pueblo Ucraino, pero al mismo tiempo le concede, como en el tiempo del diluvio universal, una nave de salvación, la Iglesia de Cristo.

Tengo el agrado de comunicaros, Amados Hermanos y Hermanas, que la construcción de la Iglesia Catedral Ucraina del "Pocrov" felizmente está llegando a término y que, en ocasión del Congreso Eucarístico Internacional, que se celebrará en Agosto del año 1968 en Colombia, nos proponemos de efectuar su solemne consagración. Tenemos una gran esperanza de que el Ministro Consagrante sea el Arzobispo Mayor de la Iglesia Ucraina, el Eminentísimo Cardenal Yosyf Slipiy.

Unamos pues y multipliquemos todos nuestros esfuerzos para preparar dignamente aquel histórico día, que será el punto culminante en la celebración del 70º Aniversario de la llegada de los Ucrainos a la República Argentina, y el inicio de una nueva era en la historia de la Colectividad Ucraina en la Argentina.

Ponemos todos estos planes e iniciativas bajo el amparo del Patrocinio de la Virgen Santísima, a la que consagramos nuestro episcopal servicio, nuestra Catedral, y toda nuestra Colectividad. Postrados delante de Ella invocamos su auxilio y protección.

Que el Niño Dios os colme, Amados Hermanos y Hermanas, con sus celestiales dones, mientras vuestro Obispo de todo corazón os imparte su bendición pastoral.

Christos Rodivsia!

† Mons. ANDRES SAPELAK

Buenos Aires, Navidad del Señor 1967.

Horario de los Servicios Religiosos en Buenos Aires y alrededores:

Catedral Ucraina — Ramón Falcón 3960, Capital, tel. 67 - 4192 — a las 10 y 12 horas;

RR PP Basilianos — Curapaligüe 760, Capital — a las 9.30 y 11 hs.

Sarandí — Supisiche 1244 — a las 9 hs.

Berazategui — cada tercer domingo del mes a las 16 hs.

Villa Adelina — Calle Ucraina — a las 10 y 12 hs.

Villa Caraza — Yerbal 3570 — a las 8.30 hs.

Llavallol — Colegio Euskal Echea — a las 11.30 hs.

Haedo — Avenida Rosales 2312 — a las 9.30 hs.